

PAF/5718 8.2 (smatr.)

Kongl. Maj:ts

Nådige

2 38 21

REGLEMENTE

För

Silkes-ulle- och Linne-Färgerierne i Riket.

Gifvit Stockholm i Råd- och Cammaren then 15 Decembr.
1756.

Cum Gratia & Privilegio S:ae R:ae Maj:tt.

BERGSTRÖM, tryckt uti Kongl. Tryckeriet
hos Directeuren P. E. MOMMA.

Kongl. Maj:ts

Käädige Reglemente för Silkes-ulle- och
Linne-Färgerierne i Riket. Gifwit Stock-
holm i Råd-Camären then 15 Dec. 1756.

Cap. I.

Om Färgerier i Gemen.

§. 1.

Så thet Allmänheten, igenom ordentelige Fär-
geriers uprätthållande, wäl och tillförläteligen må
blifwa betient, och skadeligt kladderie uti thet äm-
net behörigen warda förekommit, bör icke någon
anläggga Silkes-ulle- eller Linne-Färgerie, och sådan rö-
relse få idka förr, än han, sedan wederbörande blifwit hör-
de, thertil erhållit Kongl. Commerce Collegii tillstånd. Bry-
ter någon häremot, böte Femtijo daler Silfwermynt, och
hafwe förwertat redskapen.

§. 2.

Ej må någon tillåtas, at idka Silkes-ulle- eller Lin-
ne-Färgerie, som icke förut ordenteligen i Fem år lärt, och
sedermere arbetat i Fem år såsom Gesäll, samt therefter
wist nöjaktigt prof af erforderlig skickelighet i konsten; Och,
hwad sligt idkande här i Stockholm beträffar, thesutom för-
wärfwat sig ägande rättighet af något förut här anlagt Fär-
gerie-Werk; Hwilket senare dock ej må sträckas til then, som
i Färgerie konsten kan äga någon här upfunnen eller eljest
sällsynt och ny samt Färgerie Societeten öfweant wetenskap.

§. 3.

Dör en Färgare, hafwe Urfwinge efter Urfwinge, som
Färgerie konsten self lärt, rätt och frihet at drifwa then dö-
das

Das efterlemnade Werk. Samma förmon njute äfwen Un-
ka samt ommyndige Barn, hwilka icke sielfwe lärt Färgerie,
allenast the, til Werkets styrfel, betiena sig af en tillärd och
wederbörligen bepröfwad Person.

§. 4.

Then Färgerie = Idkare, som har et behörigen inrättat
Färgerie = Werk, men, utan laga förfall och gällande omstän-
digheter, på Tu års tid, hwarfen sielf, eller igenom en be-
pröfwad skickelig Person, thetsamma drifwit och nyttiat, haf-
wer förlorat all rättighet at widare idka sådan näring.

§. 5.

Är någon Fabriqueur på en eller annan ort, i brist af
tilgång på nödigt Färgerie, förmläten at, til sin Fabriques
behof, anlagga egit Färgerie = Werk, bdr han thewid betie-
na sig af en uti wetenskapen utlärd och bepröfwad Person.
Samma Lag ware äfwen för then, som redan har Färgerie
wid sin Fabrique inrättat, med mindre han, efter före-
tedde omständigheter, erhåller särskilt tilstånd, at sielf fö-
renta sit Färgerie = werk, i et eller annat Färgnings slag, hwar-
utinman han behörig färdighet sig kan hafwa förwärfwat.

§. 6.

Som Silkes = Klädes = Ulletygs = och Linne = Färgerier
fordra särdeles kunskap och handalag; Så komma ock thes-
se näringar framdeles at blifwa ifrån hwarannan affskilde, så
snart omständigheterna thet kunna tillåta; Då ej allenast här
i Stockholm, utan ock i the andre Städerne här i Riket, gif-
romålen emellan Färgarne på thet sättet böra fördelas, at
wisje befatta sig endast med Silke och Silkes tyger, Ca-
mel = och Ulle = garn samt Strumpor: Andre med Kläden och
sådane wäfnader, som, både til Kätting och Inslag, af skrub-
bel = garn äro förfärdigade: Andre åter allenast med Ulle-
tyger, hwilka antingen af skrubblat inslag, eller hel och hål-
ne af Kamgarn, tilwerkas: Och Linne = Färgare endast med
Lärster samt Linne = och Bomulls = garn. Likaledes kommer

A 2

fram-

främdeles Färgarne emellan then delning at giöras, at them, som färga ägta färgor, ej må wara tillåtit at befatta sig med the oäkta Färgorne och så twärt om; Dock komma Landtmanna waror, af hwad slag the wara kunna, härifrån at undantagas, så at hwar och en Färgare, för thes bättre utkomst samt Landtmännens beqwämlighet skull, them må emottaga och försärdiga, utan affeende på thet särskilte giöromål, som honom eljest til idkande kan wara tildelt. Likaledes måge Wlle-Fabriques Idkare sielfwe färga Ull, dock endast til eget behof, utan at themed betiena hwarannan.

Cap. 2.

Om Färgares bepröfwande.

§. 1.

Si må någon för bepröfwad och förfaren i Färgerie konstn anses, innan han för Lärlinge och Gesäll arbetat så lång tid, som i Cap. 1. §. 2. är föreskrifwit, samt wisat nöjaktigt prof af sin insikt i thet slags färgerie, hwarutinnan han blifwit tillärd.

§. 2.

Uti Silkes färgning bör then, som wil idka slit handtering, wisa prof af sin färdighet dymedelst, at han sätter och behörigen sköter en Silkes = blå = Kyp, samt färgar, efter förelagde profwer, Silke blått, grönt, äkta Cramoisi, äkta Couleur de rose och någre så kallade avanturiner, til 6 à 8 Skålpund af hwarthera slaget.

§. 3.

Thet prof, som kommer at giöras i Klädes färgningen, bör theruti bestå, at en Weide = Kyp sättes i behörigt stånd och theruti färgas et stycke blått och et stycke swart fint Kläde, samt jenuväl af fina Kläden, efter företedde profwer, et stycke äkta rödt, et stycke Chamois och et stycke grönt. Wlletnys Färgare skola giöra prof af äfwen sådane färgor på Camlotter eller annat dylikt twinnat gods.

§. 4.

§. 4.

Linne-Färgares prof skal wara at sätta en god och för-
swarlig Kny, samt färga Lärft blått, ljusblått, grönt,
gult, swart, rödt och Saffor-rödt, et stycke af hwarje färg,
samt et partie Linne- och Bomulls-garn, blått, frapp- rödt
och roseurödt; hwarjemte honom äfwen åligger, at tilreda
et stycke glansedwålt af hwarje sort.

§. 5.

Alla these profstycken, så i Silke, som Ulle, Bomull
och Linne, böra giöras hos then wid Färgerierna förordna-
de Directeuren, under tillsyn af 2:ne förfarne Färgare, hvil-
ka til Hall-Rätten skola giöra berättelse om then sökandes
befundne skickelighet. Och på thet samma prof ej måge falla
then sökande för kostsamme, så skal wärdet af Färgstofferne,
som wid ofwan beskrefne profstycken användas, til honom
blifwa återbetalt; Men gitter then sökande profwet ej wäl
och fullkomligen fullgiöra, skölle sig sielf, om någre Färg-
stoffer förloras, och gälde then skada, som warorne i sådan
händelse kunna lida, samt arbete än widare för Gesäll, til
thes han sig mera skickelighet i sit Handtwerk förwårswat.

Cap. 3.

Om Färgerie- Werks Föreståndare, samt Gesäller och Lärningar.

§. 1.

Then, som annars Werk förestår, skal med all flit och up-
märksamhet förfärdiga thet arbete, som honom anför-
tros, samt hålla the under hans inscende sålde Gesäller och
Gäfar samt andre arbetare til thetas skyldighets fullgib-
rande. Är han igenom sin försummelse wällande, at Ge-
säller med flere arbetare gå ledige, betale så til Färgerie-
Waren för hwar Gesäll En daler 16 öre, och för hwar Lär-
linge

linge eller Handtlangare 24 öre Silfvermynt om dagen,
samt plikte thesutom, efter Kongl. Hall-Ordningens 5 Art.
11 §:s innehåld.

§. 2.

I fall, igenom Föreståndarens wårdslöshet, Färgstof-
fer eller annat wid Werket förfäres, eller ock något honom
anförtrodt gods warder förderfwat, ersätte han skadan och
böte Tyra daler Silfvermynt. Finnes någon otrohet wid thet
förra och upsätelig felaktighet wid thet senare af honom wa-
ra begången, plikte, jemte skadans ersättning, Tiugu daler
Silfvermynt. Förbruter han sig andra gången, arbete wiß
tid på Spinduset, efter Domarens bepröfwande.

§. 3.

När Lärling sina Låro-år behörigen fullåndat, och Hall-
Rättens Lårobref åstundar, bör han förut, under 2:ne Fär-
gares tilsyn, wisa prof af sin skickelighet, huru wida han
förstår alla handalag uti Färgerie-arbetet. Finnes han icke
åga then färdighet, som behöfwes, arbete ytterligare, såsom
Lärlinge, et år eller mer, til theß han gitter wisa nöjaktige prof.

§. 4.

Then Gesäll, som, utan tilstånd, försummar en arbets-
dag, ersätte Färgerie-Ågaren af sin lön En daler Silf:mynt
för hwar dag, och plikte thesutom för sin försummelse, som
Hall-Ordningen stadgar.

§. 5.

Förfar eller förderfwar en Gesäll något wid Färgeriet, er-
sätte skadan och böte, som i näst föregående andra §. är stadgat.

§. 6.

Ei må någon Gesäll, som affsed åstundar, få tråda u-
tur arbetet, innan han Tre Månader förut gifwit Färgerie-
Tdkaren sit upsät tilkänna.

§. 7.

Til Lärlinge må ingen wid Färgerie antagas på min-
dre

Dre tid än Fem år, och icke förr, än han arbetat någon tid uppå prof, samt befunnits hafwa skickelighet och böjelse till Färgerie-konsten; hwilken profwid honom dock uti Läröaren bör till godo räknas.

§. 8.

Sedan Lärlinge sine Lärö-år fulländat, ware han skyldig, at wid samma Wert än et års tid arbeta, såsom Gesäll, i fall Läraren thet åstundar.

§. 9.

Är Lärlinge försummelig, eller eljest sig illa förhåller, ware skyldig, at, öfwer then betingade lätrotiden, arbeta så många Månader, som Hall-Rätten, efter selets och försummelsens bestaffenhet, thet skälighet påstär. Förser han sig oftare, förlänges lätrotiden än vidare. Bättras han ej thet utaf, ware förfallen til arbete på Spinhuset i et halft år eller mer, alt som förseelsen och wanarten thet finnes förtiena.

Cap. 4.

Om Silkes-Färgerier.

§. 1.

Som Siden-Färgarne tilkommer at färga Silke och hwad af Silke tilverkat är, men hwariehanda under-
fick thetwid kunna wara at besrukta; Så, i fall Silke til färgning skulle lefwereras af någon, som antingen mistäntt eller til Siden-Fabriques handteringen ej berättigad är, bör Färgaren straxt gifwa thet Hall-Rätten tillkänna, och afwakta thes utlåtelse, hurumida Färgning thet får verkstäl-
las. På lika sätt förhållas med Sv-Sprit-Spin- och Stick-Silke, samt the flere slag, som til Silkeshus handelen höra, om färgning thet skulle åstundas af andre, än them, som, enligt Kongl. Maj:ts Nådige författning af then 3 Februarii 1748, samt i Art. 1 Cap. 3 §. uti then år 1753 för Idkar-
ne

ne af Siden-handteringarne utfärdade Ordning, äro berättigade at reda och hålla sådane Silken til salu. Bryter någon håremot, plikte första gången 10 daler, andra gången dubbelt, och sedan hwarje gång 40 daler Silfvermynt.

§. 2.

När Silke skickas til Färgaren, bör thet vara aldeles tørt, samt förut wäl och redigt capellerat, och har ägaren at gifwa Färgaren prof på then färg, som han åstundar, jemte skriftelig underrättelse både om antalet af masterne och wigten på hwarje partie, som färgas skal. Dylit esterrättelse, underskrefwen af Färgaren, bör äftwen följa tilbakars med Silket, när thet til ägaren återsändes: Och skal Färgaren vara förbunden, at hålla riktig Dagbok på alt thet Silke, som han emottager och lefwererar.

§. 3.

Ej må Färgaren, wid Twå daler Silfvermynts plikt, binda masterne flere tillsammans, än the til honom lefwereras. Blifwa knutarne på mastbanden hos honom rubbade, eller sönderflites mastbandet och masten finnes vara mindre, än the öfrige masterne i samma partie Silke, plikte Färgaren, jemte Skadans ersättande, Tijo daler Silfvermynt.

§. 4.

Får Färgaren på en gång flere partie Silke, hwaruppå olika färg skal sättas, och af them sker sådan blandning, at thet, som är ämnat til en wis färg, blifwer färgat til en annan, måtte han få hälften af arbetslönen. Är then således tillkomne färgen oduglig, ware Lag, som nästa §. stadgar.

§. 5.

Träffar ej Färgaren lika färg på Silket med thet honom tilstälte profwet, eller gör olämn, släckig eller til anseende matt färg, förbättre få hwad sig förbättra låter. Kan waran ej omfärgas til likhet med profwet, eller til någon annan färg, som Ägaren kan åstunda, eller mister tyensam-

ma

me, igenom omfärgning, sin glantz eller styrka, böte Färgaren första gången 4 daler Silfvermynt, andra gången dubbelt, samt ersätte til Ägaren hwarie gång all tagen skada. Begär han sådant fel flere resor, plikte, jemte skadans ersättning, 20 daler samma mynt.

§. 6.

Som thet förnämligast, wid Silkes färgningens godhet och färgens waraktighet, thepå ankommer, at til Silkes färgning och färgning ej brukas grön eller så kallad Tytt Såpa, så warder then wid Silkes Färgningen aldeles förbuden, och then, som themot bröter, plikte första gången 20 daler Silfvermynt, andra gången 50 daler Silfvermynt, och ware tredje gången sin rättighet at färga i 6 Månader förlustig; Swardstver Hall-Rätten och Directeuren böra hafwa noga och alfwarsamt upseende.

§. 7.

Beträdes Färgaren hafwa gjordt Cramoisi och Violet med dåtta färgor, hwilka til utseende kunna wara lika med åtta, warde tå straffad efter allmänna Lagen Handels Balfens i Cap. 9 §.

§. 8.

Finnes Couleur de rose och ponceau, samt Safflors färgor, som ellest kallas åtta, ej äga sit tilbörliga anseende, njute Färgaren ej högre arbetslön, än för dåtta färg. Hafwa the ej eller en emot god dåtta färg swarande liflighet, ware Lag, som 5 §. stadgar.

§. 9.

Til hwit Silkes wäfnad böra Fabriques Idkarne hållt lesirerera til färgning thet Silke, som hwitt är; Men skulle thertil lemnas något rådt gult Silke, bör thetsamma efter färgningen swastlas; dock at straffet behörigen sedermera afdrages. Then Färgare, som thet försummar, plikte 10 daler Silfvermynt och ersätte skadan.

B

§. 10.

Är Silket ej wäl sköligt efter färgningen, böte Färgaren hwarje gång 4 daler Silfvermynt, och skölle sit arbete å nyo. Warder thet ej härigenom bättre eller tager thet skada, gånge, som 5 §. säger.

Handterar Färgare Silket så oredigt, at thet ej utan större kostnad windas kan, ersätte han skillnaden uti windarelönen, efter Fabrique Idkarens upgifwande, om the ådmise sidor themed nöjde äro. Warder twist här om, pröfwe thet Hall-Rätten, och gifwe sit utslag.

Skulle, emot förmodan, Färgare finnas, hwilken antingen, igenom mindre afkofning, eller någon färg, som i Silket förorsakade tyngd, eller på annat sätt, hwad thet wara må, söker at til sig snilla mer eller mindre af thet Silke, som honom anförtrodt är, ware thesamme Färgerie Närningen aldeles förlustig.

Cap. 5.

Om Alle Färgerier.

Sil alla Kläden, gröfre eller finare, som skola färgas blå, bör ej Bresilia brukas. Sedan the gådt igenom Kyp, måge the wäl, för klarheten skull, få sin så kallade Schan; dock så at waran, wid proberingen, ej förlorar något af then grundfärg, som then hafwa bör. Förbrnther sig någon häremot, böte, som 4. Cap. 5 §. förmår.

Förän Kläden färgas swarta, skola the förut hafwa tillräckelig blå grund, $\frac{20}{100}$ och $\frac{22}{100}$ Kläden emellan, blå; men alla finare forter, ifrån och med $\frac{24}{100}$, mörkblå grund. Gröfre Kläden

Klåden, ifrån och med samt under $\frac{18}{100}$ ware tillätne at swår-
tas utan blå grund, så framit icke Ågaren then åfwen på så-
dant gods åstundar.

§. 3.

Ej må någon Färgare, wid 10 daler Silfwermynts plikt,
swårta fint Klåde, innan han wid Hall-Rätten låtit pröfwa,
om riktig grund thårpå är satt, och om Klådet sedan wål
skölgt blifwit. Wid samma bot ware och Fabriques Åklären
skyldig at gifwa Färgaren tillkänna, om Klådet, som swår-
tas skal, är öfwer eller under $\frac{20}{100}$ talet.

§. 4.

På thet blå och swårta Klåden måge blifwa wål rena,
så skola the, efter färgningen, sköljas, hwarom Färgaren bör
draga försorg, samt wara ansvarig, om thet under skölg-
ningen blifwer släckigt; Finnes, wid besigtningen, Klådet fär-
ga ifrån sig, råtte Färgaren felet, och årsätte skadan, samt
plikte för hwarie synke 3 daler Silfwermynt. Har waran
warit fet, förrån Färgaren then emottog, böte Öfwerfåraren,
sem thet bäst märka kunnat, och ej hos Ågaren eller Hall-Rätten
tillkänna gifwit, 6 daler samma mynt, och årsätte skadan.
Men far- eller spe- släckar, samt annat fel, som af Öfwer-
fårarens wårdslöshet härörer, ware Färgaren, som thet
nogsamt märka kon, skyldig at uplåcka, innan waran färgas.
Öbr han thet ej, stånde sielf för felet i ansvar.

§. 5.

Warder något klåde släckigt, eller ej så genom färgat, el-
ler så lifligt, som sålgbart Gods wara bör, göre Färgaren thet
samma swart, och mite then betalning, som sista färgen kostar.
Sånder dyligt fel på fint grönt klåde, så bör sådan wara fär-
gas på Ryp hel mörk, innan then swårtas må.

§. 6.

Kan waran ej swårtas eller lider then af swårtning til
sin godhet, eller åtnöjes ej Ågaren med swart på thet Klådet,

hwar å han annan färg begärt, ware lag, som Kongl. Hall-
Ordningens 4. Art. 5. §. stadgar.

§. 7.

Nödgas man, för fel skul, låta swärta något af the i Ullen
färgade eller melerade Klåden, såsom Pärle-färgade, bruna
och hwarjehanda ost-färgade med flere, råtte sig både Ågaren
och Färgaren efter ty, som i 2. §. om blå grund stadgas.
Med Klåden af restantie-garn skal på samma sätt försaras.

§. 8.

Sådane Klåden, som i nest föregående § åro nämde, skal
Färgaren til theas styrka noqa pröfwa, innan han them swär-
ta må; Tinner han fel, gifwe thet ågaren tillänna, och tage
af honom skrifteligt bewis thärpå. Swärtar han, utan at
så skiedt är, ware sielf ansvarig, om Klådet sedermera sin-
nes skört.

§. 9.

Alla bly-färgor på Ullgarn och tyger, samt 16 och 1800 Klå-
den, skola förut uti tyg vara blåade. Efter annorledes, eller
brukar någor til these färgor Blå holts eller Färnambuck,
ware lag, som 4 Capitlet 6. §. stadgar.

§. 10.

Stoff-wäfverie-waror, af hwad namn de vara måge, böra,
innan the färgas, vara wäl tvättade och rengjorde. Allt twin-
nat gods skal åfwen thes utom hos färgaren affokas, med
mindre någon hos Appreterare dylik affokning wil wärk-
ställa låta. Färgas sådan vara, innan thärmed således är
förfarit, eller finnes then, efter färgningen, ej vara behöri-
gen sköld, råtte then bråtslige selet, om thet rättas kan, och plikte
4 Daler Silfvermynt. Kan Godset ej fullkomligen förbät-
tras, betale han då thet samma efter gängbart gross pris,
och plikte ej thes mindre, som sagt är. The Fabriqueurer,
som hafwa egne tillätne färgerier, njute åfwen frihet at sielf-
we låta affoka theas tillwärlade twinnade Gods; Men böra,
lita

Itta som färgarne, wara skyldige, at låta samma affokade waror, efter färgningen, komma til en Privilegerad Appreterares sista handläggande. Underlåter någon thenna sista Appretur, böte 10 daler Silfvermynt.

§. 11.

At sätta oäkta blå och gröna färgor på Ylle-garner och tyger, så twinnade som otwinnade, ware aldeles förbudt. Beträdes någon med slift underslef, straffes, som i. §. i thetta Capitel förmåler. Behålle ock waran emot betalning, om then ej förbättras kan.

§. 12.

På finare twinnat Gods, som til öfwertyg brukas skal, så ock garn, må icke eller andre oäkta färgor sättas, undantagande Purpur, Violet och Cramoisi, ej eller finare yllne waror swärtas, utan blå grund. Öfer thet, ware lag, som näst förestående 11. §. förstår.

§. 13.

Twinnade Tyger, som wid rå besittningen äro stämplade på bhjet med N:o 2 eller 3, skola ej färgas til andre, än mörka färgor. Bryter någon theremot, plikte för hwarje stycke 2 daler Silfvermynt. Wid samma bot ware ej tillåtit, at färga något Ylletyg, som icke rätt blifwit hallat, ej eller Rasser, hwilka til tryckning äro stämplade.

§. 14.

Begår Fabriques Fdlare på sin wara någon färg, som här förbuden är, bör Färgaren honom i dy mål ej lyda. Lyder han, plikte, som i föregående §§. sagt är.

§. 15.

Atager sig Färgare Präskning, men godset, änsfont thet icke tager någon skada, ej präskas, såsom wederbör, eller ock lägges löst eller olemt tillsammans, plikte han, för hwarje stycke, 1 daler Silfvermynt, och rättte felet. Präskas waran illa, så at then til sin godhet lider, eller sträckes then uti ramen, eller på Conroyen, så mycket på längden, at then ej får

sin fulla bredd, böte then brottsige första gången 4 daler Silf-
wermynt, andra gången dubbelt, til hwilken senare plikt han
bör wara förfallen, hwarje gång, som han sedermera dermed
betrådes. Samma plikt ware för then, som lägger gods sam-
man, hwaruti felaktighet finnes, och ej sådant behörigen til-
känna gifwer.

Cap. 6.

Om Linne- och Bomulls-Färgare.

§. 1.

Dessa Färgare äligger, at ju längre ju mera besitta sig om
beständiga färgor, så at besynnerligen the gula, röda,
gröna, bruna och grå färgorne blifwa så faste, at the tåla
tvättning och bykning. Likaledes skola the waror, som them an-
förtros, göras til färgen jemna och listiga utan fläckar, eller
annat fel, wid then plikt, som 4 Cap. 5 §. utsätter.

§. 2.

Öfrigit rättte sig Linne- och Bomulls-Färgare efter thenne
Ordning uti alla the mål, som til them kunna lämpelige wara.

Cap. 7.

Om Besiktning och Hallning.

§. 1.

Af Directeuren öfwer Färgerierne skola alla waror, som
i Stockholm tilverkas, innan the med Salu-stämpel
försedde warda, til färgen noga beses och pröfwes. Och som
han, enligt thes Instruction, bör wara Allmänheten ansvarig
för färgornes godhet; Så skal färgen på Fabriques waror af
Directeuren med et wist märke antingen gillas, eller ogillas,
samt uti Stämpel-Sedelen införas, om färgen är odäta.

§. 2.

Til förekommande af alt drögsål och uppehåll wid then-
na Hallning, bör Directeuren alla Söknedagar, i rättan tid,
wara

wara på Hallen tilstådes; men, som han af flukdom och andre laglige förfall underfundom kan blifwa förhindrad, så skal någon skickelig Person, sedan wederbörande Fabriqueurer, igenom Hall- och Manufactur Rätten, blifwit hörde, med Kongl. Commerce Collegii wetskap, utses, at, wid slike tilfällen, förtråda Directeurens ställe, hwilken af Directeuren, som har at gifwa sina förfall och hinder behörigen tillkänna, fordersamlingen bör tillågas om the erforderlige göromålens besörjande, så han för thesamma, på lika sätt, som Directeuren, kommer at stå i ansvar, och at sätta sit särskilta merke på alt hwad han besiktigar och pröfwar.

§. 3.

Uti the öfrige Städer i Riket, hwarest Fabriquer redan inrättade äro, eller hädanefter anläggas kunna, bör någon skickelig man tillförordnas, at bestyra om färgornes besiktning och pröfning med samma ansvar, som Directeuren är ålagt. Och på thet sådan angelägenhet thesto tillförläteligare må blifwa för rättad, kommer Directeuren, enär så ompröfwas, at anställa resor til the orter, hwarest Färgerier äro anlagde, til at närmare underrätta then, som bemålte syfla blifwit anförtrodd, hwad som wid Färgornes pröfning kan wara nödigt at i akt taga.

§. 4.

På alt styckegods, som Färgarne under händer haft, bör hwar och en sätta sit enskilte och säkra märke. I annor handelse skal waran på Hallen qwarhållas, til thet i Hall-Rätten blifwit undersökt, hwilken thesamma färgat, och ware Färgaren ansvarig för thet uppehåll, som Ägaren dymedelst kan blifwa underkastad.

§. 5.

Skulle någon Fabriques Idkare, som äger tilstånd at hålla eget Färgerie, befinnas hafwa färgat annan wara, än then han sielf låtit tilverka, plikta, hwarje gång han themed beträdes, 50 daler Silfvermynt.

§. 6.

Churuwäl alt gods, när thet är hel färdigt, icke kan wid stämplingen
up-

40
FÄRGER
uprifvas, så bde dock, af hwarje Fabriques Färgares waror, et och annat stycke öppnas och igenomfes. I synnerhet må icke en slikt besiktning underlåtas på något af the stycken, hwarwid Appreteraren eller Präsharen, jemte sin stämpel, giordt någon anmärkning.

§. 7.

Färgorne böra til theras Klarhet och anseende jemnföras med the profwer, som Fabriques Färgaren har Färgaren tillstått. Och til så mycket såfrare utronande af färgornes godhet, har Directeuren at försärdiga hufwud profwer, som, efter behörig approbation, wid hwarje Hall-Rätt komma at förwaras; Hvilka hufwudprofwer skola bestå uti Silke, af alla the färgor, som i 2 Cap. 2 §. upräknas, til $\frac{1}{4}$ Skålpund af hwarthera: Och, i anseende til Kläden, af 2:ne slags swart, med sådan blå grund, som i 5 Cap. 2 §. förefriswes; Et Venediskt och et Gobelinskt Skarlatan, jemte et annat igenom färgat ägta rödt Klåde; Utskillige slag grönt, Chamois och blått; Et Violet och et Cramoisi med Cochenille, samt et Krapp-rödt. Til hufwud profwer för yllna tyger, skola äfwen sådane färgor brukas; Och för Linne- samt Bomulls-garn alla the slag, som i 2 Cap. 4 §. til profwer på Lärster och garn äro utmärkte.

§. 8.

Alla thefel och wiktigheter, som befinnas uti färgorne eller eljest wid Färgerierne förelöpa, skal Directeuren, eller then, som besiktningen förättar, gifwa tillkänna i Hall-Rätten, hwilken themed förfara bdr, på sätt, som thesse Ordning och andre Manufactur-författningar innehålla.

§. 9

Som nu förtiden warande Directeuren är updragit et wäl inrättadt Färgerie, hwarwid, jemte färgning, honom är frihet lemnad, at sielf appretera the hos honom färgade waror, så kommer han, för thes arbete i begge delarne, at wara, såsom annor Färgare och Appreterare, ansvarig, och böra the hos honom försärdigade waror af wise utsedde Hall-Rättens Ledamöter, jemte wederbörande Öfvermästare, besiktigas och pröfwas, samt therefter, enligt thesas beskaffenhet, stämpas; Och i fall å them skulle finnas fel, förfares themed, som här ofwanföre om felaktigt gods är stadgat. Här alle, som wederbdr, hafwe sig hörsamligen at esterrätta. Stockholm i Råd-Cammaren then 15 Decembr. 1756.

ADOLPH FRIEDRICH.

(L. S.)

Carl Arnell.